

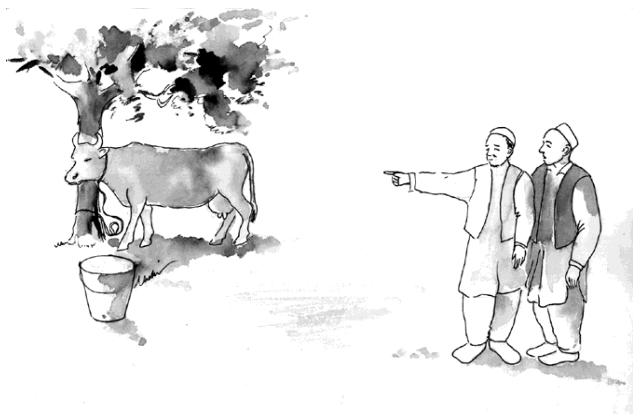
دُو برارِا

ای قصه دُو برارِا استه. یکی از اینا کلو هوشیار بُود، و دیگه شی کم زره نادو بُود. تمام جایداد از اینا یک اولی، یک گاو، یک کَمبل و یک درخت میوه بُود.

یک روز برارِا هوشیار شی گفت که ”بیا، مو از تُو یک قرارداد کنی.“ ای غریب پُرسان کد: ”چی رقم قرارداد؟“

اُو جواب دَدَ که : ”روز که دراز آسته کَمبل
 ره تُو بَگیر، شاو ما میگیرُم. گاو که
 پیشنه حصّه شی صاف آسته از تُو و پَسنه
 حصّه شی که مُردار آسته از مه. درخت
 تاینه حصّه شی از تُو، اُمی بالنه حصّه شی
 از مه.“ ای غریب

قانه شد: ”خو، هر چی که تُو مَوگی صحیح
 آسته.“

ای غریب هر روز گاو ره علف و او می دَد و
 شیر از او ره برار شی مَوخورد. درخت ره او
 می دَد

میوه شی ره برار شی مُوخورد. دَ وختِ روز
کَمبل ره ای غریب می گِرِفَت و دَ شاو اُو دیگه
برار شی می گِرِفَت. ای که مُوگُفَت: ”مَره اَم
بِدی.“ اُو مُوگُفَت: ”گاو پیشنه حِصّه شی
از تُو یه، پَسنه حِصّه شی از مه. شیر دَ
پَسنه حِصّه شی یه، ازی خاطر از مه موشه و
میوه اَم دَ بالنه حِصّه دِرخت آسته و شاو
کَمبل از مه یه.“ ای غریب توره نه مُوگُفَت،
چره که نادو بُود.

یک روز یک قومای از اینا دَ خانه شی آمد

توخ کد که تمام کار ره آمی نادو مونه و

تمام فایده شی

دیگه برار شی

مُوخوره. ای بس آمی

نادو ره سر شی درگ

مونه که ”تو کمبل

ره دَ وختِ روز تر

بیل، وختِ شاو کمبل

ره آمیطور تر برار خوره بدی. وختیکه او

گاو ره بش کدو شد تو قد سوته دَ سر سر

گاو دَ. وختیکه او دَ بله درخت بال شد

بلده میوه کندو تو قد تاور دَ تائی درخت

دَ.

ای غریب تازه سر شی درگ شد. برار شی

وختیکه شاو آمد گفت: ”او بچه، بیرو آمو

کَمبِل رِه کِه خاو کَنم. ” اِی رَفَت کَمبِل رِه
 اُورِد. اُو توخ کد کِه کَمبِل تَر اَسْتِه.
 پُرسان کد: ” اِی رِه تُو چَرِه تَر کدے؟ ” اِی
 جَوَاب دَد: ” دَ رُوز واری از مِه یِه؛ قَد ازی
 کَمبِل ما هر کار می تَنم کِه کَنم. ”
 بَرار شی کِه اَمی رِه شَنِید دِل شی دُگ خورد
 کِه ” وِلّه اِی فامیدِه. ”

خَیر. صُبَح شُد اُو رَفَت گاو بَش کدو.
 وَخْتیکِه اُو دَ گاو بَش کدو شُد اِی بَرارِ

نَادوی شی قَرار قَد
 سوْطِه دَ سِرِ گاو
 زَد. اِی گاو تُوپ
 تُوپ کد، بَرار
 شی قار شُد: ” اُو
 چِیز کار مُونی

تُو؟ بیل که ما شیر بَش کَنِم. ” ای
گفت: ”پیشنه حصّه گاو از مه یه، ما هر کار
کَنِم می تَنِم. ” خلاصه، اُو شیر بَش نَتَنِست.
باز رَفَت که ”ما میوه بکنم، ” وختیکه اُو
دَ بَلِه دِرَخَت بال شد ای دیگه برار شی قَد
تاوَر از تا دَ دِرَخَت اوله شد. اُو دیگه برار
شی گفت: ” اُو چیز کار مونی؟ مه ره
مُوکشی تُو. ” ای گفت: ”تاینه حصّه دِرَخَت
از مه یه. ما هر کار کَنِم می تَنِم.“

ای که امیطور گُفت برار
شی فامید که ای تمام چیز
سَر شی خلاص شده.
خُلاصه اُو گُفت: ”خیر، بیا
میوه ره هر دُوی مو تقسیم

کده مُوخوری، کَمبل ره آم دَ وختِ شاو یک جای

دَتای شی خاو مُونی و شیرِ گاو ره اَم یک
جای مُوخوری. ”

نیتِ بدِ قضای سر آسته.

مشخصات کتاب:

چاپ کننده: مؤسسه سواد آموزی و فرهنگی هزارگی
و مؤسسه گلوبل پارتنر (افغانستان)
تعداد چاپ: ۵۰۰
تاریخ چاپ: ۲۰۱۰ (۱۳۸۹)
نوبت چاپ: بار دوم

Book Title: Two brothers
Publisher: Hazaragi Literacy & Culture Organization
and Global Partners (Afghanistan)
Printed: 500
Year of Printing: 2010 AD / 1389 AH
Edition: second

ای قصه دَلْهَجِه هزارگی نوشته شده بلده تقویه
سواد آموزی.

مؤسسه سواد آموزی و فرهنگی هزاره‌گی

